Ч. 218. Львів, вівторок, дня 28. вересня (11. жовтня) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . 5 кор.
на місяць . . . 1·70 кор.
За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Крайна пора отямитись!

(Дальше).

Ми навели в попередних числах майже в цілости ті місця статий »Діла«, в котрих оно виказало політичне невироблене і незрілість нашої суспільности, а із свого боку додали ми деякі поясненя і наводили з »Правди« виїмки із статий писаних в тім напрямі перед 10 або 12 роками, в котрих вже тоді указувано на ті хиби і недостачі нашої суспільности і взивано до направи і усуненя тих хиб. Одначе всї ті остороги або були заглушувані опозицийним шумом або стрічали лайку і напасти. В хвилях розваги і спокійного роздумуваня дійшло і »Діло« по стілько лїтах до того самого пізнаня сумного стану нашої суспільности і подало сї свої замітки своїй публиці під розвагу. Одначе в дальших своїх виводах »Діло«, виказуючи хиби нашої суспільности впадає таки в односторонність в осуді, проти котрої мусимо таки звернути ся.

»Діло« пише іменно ось що:

»З тим поверховним пониманєм народної діяльности стоїть в найтіснїйшій звязи брак міри в оцінцї суспільних справ, прикмета питома всїм політично незрілим елементам. Правила певної пропорциональности і то пропорциональности опертої на певних реальних моментах, в нашім народнім житю майже не слїдно. Всї справи: перворядні і підрядні, рішаючі і акцідентальні, трактуємо ми в суміш, однаково — коли навіть не кладемо звичайно більшого натиску на справи і прояви менше важні, іґноруючи цїлком нераз справи глибоко сягаючого суспільного значіня. Клясичний период сього підношеня марниць до перворядної ваги а іґнорованя справдї поважних справ, период колтуньского рутенства, коли то головні справи були: азбука, календар і трираменний хрест, а лише мимоходом трактовано такі »марниці« як хлопскі сервітути або спольонїзованє всїх галицких ґімназий — той период вправдї вже минув, як і зачинає до минувшини належати в другий период, де фільольоґія і етноґрафія в теориї а борба о »написи« в практицї — ту знов не кажемо ще, щоби они були непотрібні! — абсорбували всю увагу суспільности а не лишали місця для таких, сто раз важнїйших справ, як політичне осьвідомленє мас, квестия аґрарна, економічна орґанїзация і т. д. Все одначе ми ще непоправні. Досить перейти лише думкою послїдні два три роки нашого народного житя, щоби завважати діспропорцию між тим, як приняла наша публика такі справи як унїверзитетска і рільничий страйк, станиславівска ґімназия і бюра посередництва працї, або хочби як она приняла соймову сецесию, не кажучи вже про безлїч инших справ«.

Се правда, що нашу суспільність виховувало дневникарство в тім напрямі, що она не мала міри в оцінцї справ і трактувала їх в суміш або знов заняла ся часом одною менше важною справою і забула про важнїйші. Так в 60-их роках »Слово« заповняло цїлі стовпцї т. зв. обрядовщиною або азбучними, правописними спорами, а нїхто не звернув бачности на ту важну хвилю, коли заводили в Галичинї польский язик в урядах і школах. Відомо нам по переказу, що віденьске правительство за часів митрополита Литвиновича заявило готовість, завести в шести ґімназиях руску мову викладну, однак тодїшний посол о. Могильницкий назвав се марницею і заявив митрополитови, що нам належать ся всї ґімназиї в східній Галичинї — стануло на тім, що опісля довгі лїта мусїли ми вдоволяти ся одною! Отсе відносить ся до сего периоду, котрий »Діло« називає периодом »колтуньского рутеньства«. Але зовсїм хибно і тенденцийно представляє »Діло« другий период, де по єго думцї фільольоґія і етноґрафія в теориї а борба о »написи« в практицї нібито абсорбували всю увагу суспільности, не лишаючи місця для важнїйших справ. »Діло« має на думцї добу т. зв. нової ери, забуває однак, що до того часу відносить ся так важне для економічного розвитку нашого народу придбанє, як »Днїстер« або такі культурні придбаня, як рускі ґімназиї в Коломиї, опісля в Тернополї, кілька шкіл взірцевих при учит. семинариях, катедра руска історії в унїверситетї, переміна Товариства ім. Шевченка в наукове і фінансове єго обезпеченє і т. п. Пригадаємо тут, як оцінювала ще в 1893. р. черновецка »Буковина« таке придбанє, як »Днїстер«:

»Аґенциї Днїстра«. Ще не минуло 4 роки, як руске товариство взаїмних обезпечень розпочало свої чинности, а вже воно приносить Русинам необчислимі користи. З ріжних тих користий укажемо тут на аґенциї, котрі в послїдних роках стали ся немаловажним побічним промислом для сотень Русинів і підтримують у нас майже затрачений дух промисловости. Число аґенций »Днїстра« виносило вже при кінци 1893-го року 275. З того числа аґентів було господарів 63, сїльских панків 41, сьвящеників 40, церковних півців 38, громадских писарів 26, громадских начальників 11, властителїв реальностий 10, вислужених учителїв, урядників та офіцирів 12, ріжних урядників 9, майстрів 7, купців 5, крамарів 4, почтмайстрів 4, нотарияльних та адвокатских заступників 3, аптикарів, лїкарів, міщан, властителїв дібр по 2. (Доси загальне число збільшило ся, між иншим прибуло кілька аґентів на Буковинї). З сего спису видко, що кождий стан, який є на Руси, приклав руки до здвигненя сили »Днїстра«. Правда, многі перебрали аґенциї з патріотизму, але для инших приносять аґенциї дїйсний хосен. А се є також одна з користий »Днїстра«, що він став би місцем чесного зарібку для своїх людий. І се повинно також спонукувати кождого Русина обезпечувати своє майно лишень в »Днїстрі«. Бо поминувши то, що се товариство заложене руским грошем, що в єго дирекциї находить занятє кільканайцять молодих руских людий, що діловодство провадить ся по руски, що товариство що року підпирає инші рускі заклади грішми (по 1000 зр. також і »Діло«), що нарештї услівя тут такі самі як де инде: треба пригадати собі, що »Днїстер« для кождого письменного Русина може на случай потреби стати хлїбодавцем! Отже лишень брак зрозуміня річи є причиною того, що все таки ще тисячі будинків руских не обезпечені в своїм рускім »Днїстрі«, що навіть галицкі церкви, помимо припоручень владик, не належать до сего товариства. Підтримуємо самі ріжних аґентів всякого роду чужих інтересів і жалуємо ся, що чужі люди взяли верх над нами! — Надходить суха пора, котру супроводжають страшні пожари, що нищать рускі родини: в таку пору пригадуємо Русинам, най завчасу гасять огнї в рускім »Днїстрі«. — *Приятель*«.

З сего видно, що »Буковина« вже тодї зрозуміла, чим може бути »Днїстер«, а нинї се хиба признасть кождий.

(Дальше буде).

Японьско-російска війна.

Українець про Японцїв.

(Конець).

Жінки ще менші ростом чим чоловіки, а лице й волося в їх таке-ж саме як і в чоловіків; коси в їх ростуть дуже великі, і вони не заплїтають їх так як у нас, а зачісують так як я раньше казав.

Одежі на Японках я не бачив такої як у нас або в других людий Европи. Для приміру сказать, довгий халат без коміра, як я й попереду казав, і там, де з переду коло шиї треба-б крючків або яких небудь застібок, то в їх і місце те поодрізуване клїнцями. Той же халат разом править і за корсетку, і за спідницю, і за свитку, і коло його, як уже вам звісно, нема гапликів, а його Японка як вдягне, то непремінно і підперізує, багата шовковим поясом, а бідна або мужичка якою будь ганчіркою, і всяка Японка, як вона вдягнена і підперезана, то виходить так як облизана, або вірнїше, як у мішку зашита; кожна Японка як зовсїм одягнеть ся то ще на щось із заду, нижче пояса, підвязує невеличку подушечку, з лікоть довжиною і з пів ліктя шириною; замісь чобіт і у їх поголовно »сандалії«.

Тепер ви й подумайте, чи красива Японка в свойому японьскому уборі.

Обличя у всїх Японцїв якесь хмурне; усьмішки нїколи не побачиш; здаєть ся, немов вони ввесь свій вік на когось сердять ся. Цїлі тисячі їх менї доводилось бачити за послїдні чотири роки (1900—1903 р.) живучи в Китайщинї, і вони однакові. Положим, між собою як балакають, то буцїм то й веселі, всюди й сьміють ся. Котрі вміють балакать по нашому, то кождий тільки про те й балака, що йому треба, так, для приміру, як що купує, або продає, або найма, або просить; любить розпитувать, як хто живе у себе дома, і які в кого порядки і так далї; за себе-ж і за своїх людий і за порядки, які в їх там у Японії, нї один нї на макове зерно нїчого не скаже, і як спитай його про що будь, то він буцїм то того й не чує і старає ся перебить і забалакать про щось иньше. Як же йому треба чого навчить ся, особливо грамоти по нашому, то він не стане нї перед якою тратою, тодї бува ласкавий, дає гроші, купує подарунки, годує й панува, і таким прикинеть ся рідним, нїбо то брат. Память у їх на щот грамоти страшно велика. Учити ся довго не люблять, особливо у наших, місяців три-чотирі і годї.

Сама любима харч у їх — риж, солона риба і всяка зелень; мяса-ж я ніколи не бачив щоб їли. Обідають так, як і Китайці, без ложок, а паличками, а палички ті, що служать їм замісь ложок, завгрубшки з колодочку гусячого пера, довжиною більше четверти, деревляні. Мисок або тарилок, так як у нас, нема і в заводі, замісь миски в їх у кождого єсть невеличка камяна чашечка, і він її всю годину поки пообіда од рота не одводить. Азбуки в них також нема як у нас, або в Німців, а китайска; читають з верху в низ, а з стрічки на другу переходять з ліва на право. Сплять на голій рогожці, а під голову замісь подушки кладуть обрубок дерева. В їхньому царстві три головні віри: перва якогось пророка Будди, друга китайського пророка Конфуция, трета якогось пророка Шінта, і всім трьом вірам вони вірують тільки на словах, а направду ні. Иньший Японець поки проживе в сьвіті 30 років, то в кождій вірі побуде, як його охота візьме; закон за вірою в їх не доглядаєть ся й не карає. В їх нема ні неділї, ні празників, нічого, і взагалї вони ніколи не празникують.

Самі про себе думають і навіть кажуть, що од їх нема й у всьому сьвіті розумнійших і здоровійших і храбрійших людий, а що горді та завидющі, так нема й міри. Брехать і вихвалять ся вони, правда, перві майстри у всьому сьвіті. Роблять не лїнуючись і то багато і швидко, ходять чисто і в хатах і в дворах держать также чисто. Стида ні в чоловіків, ні в жінок нема. До гроший жадні гірше ніж Жиди. На сьому й кінчу.

Харбін, д. 5. липня, 1904 року.

Син України.

ВІД АДМІНІСТРАЦИ. При зміні чвертьроку просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновлене передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** У вівторок: руско-кат. Харитона, Вячеслава; рим.-кат. Плякиди. — В середу: руско-кат. Киріяка, Теофана; рим.-кат. Максиміліяна.

— **Перші вечерниці львівского „Бояна“**, получені з концертом, відбули ся вчера в новій хаті при ул. Вірменьскій ч. 2. З тої нагоди вартаб передовсім сказати кілька слів про нове поміщенє того симпатичного товариства. »Боян« занимає разом з Музичним Інститутом пять фронтових, високих і сьвітлих саль, крім двох передпокоїв і побічних убікаций. Одна з саль є великим чотирокутником з 4-ма вікнами і своїм знатним обємом як і розміщенєм у відношеню до других убікаций надає ся дуже добре на пописи, концерти та вечерки. Вчерашний концерт виявив чимале оживленє в »Бояні« на поли хорального співу. Правда, що підпоміг концерт до спілки і Музичний Інститут, який достарчив солїстів концерту з лона свого учительского тїла. Та вершком концерту був безперечно сольовий спів п. А. Крушельницкої, яка щедро віддячуючи ся за оплески, відспівала при власнім акомпаніяменті кілька народних пісень тим чудовим голосом і тонкою інтерпретациєю, як се при вроджених даних може виробити тілько знаменита школа і витревала праця. Гра на двох фортепянах пп. Шухевичівної і Ясеницкої відзначала ся чистотою і певним ритмом, з викінченєм в детайлях, хотяй і недоставало нам в ній сильнійших акцентів. Але се вже річ уподобаня.. а жіноче чувство може не звикло переживати хвиль розбурханої пристрасти, скристалїзованої в тонах музики. Та при тім треба замітити, що сам звук обох інструментів (власности Музичного Інститута) є прямо ідеальний, правдиво концертовий. П. Бережницкий своїм скрипковим сольом полонив серця всїх, бо і єго тон є великий, досить мягкий і всї переходи віддає з непорочною чистотою. Спокій, який знаменує гру сего скрипака, подає слухачам найлїпшу можність повного естетичного враженя. Хори вивязали ся взагалї добре зі своєї задачі під енерґічною батутою п. Волошина, а в мішаних жіночий хор держав ся єще лїпше від мужеского. На адресу сего послїдного замітимо, що спів не містить ся в вигукуваню, а пянами осягає ся найбільші ефекти в хоральнім співі. Тілько мусить бути се пяно чисте, рівне, без закраски. Тимчасом так в хорі, як і між солїстами давали ся чути такі ріжниці в уставленю голосів, а властиво в браку всякого уставленя, що не можливо при таких обставинах думати о гармонії, о звучности і одноцїльности хору. Зазначуємо се тому, що, о скілько знаємо, Музичний Інститут визначив годину для науки гуртового співу для членів »Бояна« безплатно, і шкода би було, щоби они не користали з сего (так само як минулого року), бо справдї голосовий материял є такий, що з него дав би ся сотворити взірцевий хор, як був пр. звісний на цїлу Европу хор Славяньскої. — По музикальних продукциях наступили танцї, до яких молодїж ставила ся вельми численно. Весела забава перетягнула ся далеко поза північ.

— **В справі „Ризниці“.** Отвітно до рішеня самбірского скликуємо всїх народовців так з духовеньства як і з сьвітскої інтеліґенциї на нараду до Перемишля в дни 1. падолиста н. ст. о 3. год. пополудни в сали »Народного Дому«. Вступ дозволений лише за запрошенями, по котрі належить зголосити ся до адв. д-ра Стахури в Самборі. Пожадано, щоби народовці-сьвященики з перем. диєцезиї зїхали ся в комплетї. — *Антоній Захарясевич* пар. в Вишатичах; *др. Теофіль Кормош* адв. в Перемишли; *Стефан Онишкевич* пар. в Хишевичах; *Іван Негребецкий*, пар. в Залїсю; *др. Данило Стахура*, адв. в Самборі; *Лев Шехович*, радник суд. в Перемишли; *Іван Яворский*, парох в Стрільбичах; *Олекса Ярема*, проф. ґімн. в Перемишли; *Киприян Ясеницкий*, парох в Балигородї.

— **Пожарний »Сокіл« в Збоїсках** коло Львова засновано на статутї львівского »Сокола«. Ц. к. намісництво вже затвердило статут.

— **З нотарияльних кругів.** Нотар Константин Телїшевский переніс ся з Бучача до Коломиї і з днем 15. с. м. починає урядувати в канцеляриї при ул. Косцюшки в »Народнім Домі« в партері.

— **Вінчанє** п. Олександра Сушка, укінченого студента фільософії і автора цїнних праць з области нашої історії, з п-ною Галиною Олексїївною відбуло ся дня 22. вересня с. р. в Грабівцї коло Петранки.

— **Пращанє кн. Гогенльогого,** виїжджаючого з Черновець до Триєсту, було так величаве, якого Буковинцї доси не бачили. На двірци в Чернівцях пращали княжу пару всї начальники урядів і тисячі народа голосними окликами. На стациї в Старій Жучцї пращали кн. Гогенльогого віцемаршалок др. Смаль-Стоцкий, делеґати громад і »Січ«, яка прибула з прапором і орхестрою. В Лужанах зібрало ся на двірци кілька тисячів народа, а до відїжджаючого президента промовляв пос. Николай Василько. Величаву овацию зроблено княжій парі в Неполоківцях. По пращальній промові пос. Пігуляк подав князеви хлїб-сіль на гарно різьбленій тарілцї в гуцульскім стилю. Опісля пращав князя пос. Ончул в імени Румунів, а в імени цїлого краю маршалок краєвий бар. Юрий Василько. Дальше промовляли ще кількох бесїдників, а між ними п. Клим, відпоручник акад. тов-а »Союз«.

— **Новий президент Буковини** др. Бляйлебен прибув до Чернівців в пятницю раніщним поїздом. Пополудни представляли ся новому шефови урядники полїтичні, а іменем їх промовив радник двору Фекете. Зложивши ґратуляциї, висловив надію, що новий президент зуміє дати собі раду з трудною полїтичною управою Буковини і звернув єго увагу на перетяженє і брак полїтичних урядників. Вкінци попросив о справедливість і лагідність в поведеню. Др. Бляйлебен відповів, що він сьвідомий своєї трудної задачі і що буде подібно, як се заявив президент мінїстрів, поступати безсторонно, справедливо і лагідно. Наконець напоминав урядників, щоби в тім змислї працювали, а тодї здобудуть собі не лише єго вдоволенє, але також і любов та довірє у населеня. Опісля представляли ся урядники скарбові, дирекциї дібр і санїтарні. Новий президент зложив вже візити черновецким достойникам, а між ними віцемар. др. Смаль-Стоцкому.

— **Приют „Труда“.** Твариство жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові, бажаючи прийти в поміч робітницям ученицям „Труда“, рішило відкрити „Приют“, де би они одержали за малі гроші відповідне мешканє, спільний дешевий харч і опіку. Наразї уряджено мешканє на 16 дївчат за оплатою по 3 К місячно і постарано

Сильвестер Яричевский

Солодке імя „артист“.

Небо подарувало йому свою іскру.

Взнеслі гадки великих творчих умів, плоди сердечного болю многострадальних мучеників людскости — потрапив з паперу, з ряду букв причарувати своїм голосом так могутно, пориваючо, сильно, що всїх одушевляв. І тоті взнеслі гадки, чоловіколюбні ідеї, безкраї болї — так неначе ставали перед душею слухачів.

Всї казали: чудесний талант декляматорский!

Мало сего. Його лице — дрібне, худощаве, його глубокі очи, його ввесь вираз тодї зміняв ся, — в хвилях декляматорскої горячки, наличні мяснї укладали ся так, що достроювали ся зівсїм до змісту, який виголошували уста.

Ті, що се бачили, казали: прекрасний мімічний, акторский талант!

Радили йому всї використати сей божий дар. Іскра мала засияти-бухнути поломінию і огріти всїх, що шукають потїхи й тепла в сьвятинї Мельпомени. І ґімназист, іно-що скінчивши шесту клясу, мав стати артистом сцени.

Батько його, корутаньский хлїбороб, гадав, що з сина вийде колись »надворний і судовий адвокат«, що оженить ся з богатою віденочкою, стане синдиком якого банку тай розпічне »робити пишві інтереси«. Так стало ся з сином сусїда і тому Міхель так у гору носа задирає.

Але ту батькові ідеали, а там синові деали.

Дістав ся наш »артист« до школи декляматциї. Запровадив його сам директор ґімназиї, в котрій він учив ся. Славний рецитатор подивив ся на нового кандидата на артиста і здвигнув плечима. Потому попросив молодця виголосити яку знану річ — оттак на пробу. Молодий адепт штуки виголосив бесїду Антонія над мощами Юлїя Цезара.

Професор знова здвигнув плечима.

»Артист, артист! в кождім руху й слові з вас артист! додав по хвили...

Тлїла божа іскра, але була й одна велика хиба...

Коли блїдий молодець зголосив ся до дирекциї великого міского театру і станув лице в лице перед директором, сказав сей: Я чув про вас багато доброго. Хвалили вас, підносили під небеса достовірні особи. Але ви маєте одну велику хибу: ви за бридкий на сцену.

Грім ударив. Молодець змішав ся. На блїде лице вибігли цятки румянця. Хотів завернути домів, але директор влагодив тоту нагло заподїяну рану:

— Ну, ну! Най вас те, мій пане, не дуже смутить! Може все ще відмінитись...

— Гарнїщим не стану, пане директор! Відмовила природа. І штука тут не поможе!

— Прошу дуже, послухайте ласкаво! Коли не помиляюсь — то один зі славних артистів був також на самому вступі в сьвятиню штуки не зівсїм гарний. Знаєте і бачали Роберта? Він був сухий, вузколиций, з довгим тонким носом. Директор Лявбе не хотів його приняти в склад театру. — Ви за бридкі на сцену! — сказав. А прецїнь за пару лїт — якже відмінив ся сей Роберт? Хто не знає його креаций в клясичній драмі? Який се знаменитий римский леґіоніст! Ґімнастика, відмінні условини житя можуть тут спричинити зміну на лїпше. Именно ґімнастика, — мудра, по приписам, сальонова ґімнастика. Тїло набирає звинности, жилавости, цїле під єї впливом розвиває ся, зявляє певну марку. Навіть лице — чи бодай його контури обрисовують ся інакше, заповнюють ся, заокругляють ся, хиби уступають... попробуйте!...

— Тепер сьмію запитати, пане директор, робите контракт чи нї? — перервав молодий нетерпляче.

— Але прошу дуже! Тим, що я вам сказав на тему вашого вигляду, не хотів я сказати зівсїм того, що не рад би вас мати! Овшім, ви для мене цїнний набуток! Зробимо угоду! За місяць ви вже на сценї!...

Нововпечений артист вертав урадований. Сердечно — горячо бажана та цїль його вже так близько. Сходить його зоря. Але блеск єї прислонює тяжка, сїра хмара: »за бридкий на сцену!« Ах, природо, недобра мамо! Кілько то дїтям своїм даєш красне і обіцююче лице, а застукати до душі, до серця — знайдеш пустку! Ох, природо!

Молодець затиснув кулаки. Нї, я словом їх змаґнетизую — тих слухачів моїх. Вони почують крик — рев моєї душі, пізнають і оцїнять мене!

І знов веселий... Дивне те серце артиста!

Гей, як блищать лаврові вінцї, як совгаєсь по них ясний промінь слави...

— — — — — — — — — — — — — — — —

Про виступ молодого артиста заговорила праса цїкавими голосами.

Одна часопись — строго фахова, додати

ся о особу, котра буде вести домашне господарство і опікувати ся там приміщеними. Мешканя будуть уряджені, осьвітлені і огріті коштом членів Ради управляючої, членів дирекциї і підмогою товариства „Труд“ а догляд буде вести товариство. Дотично харчів постановлено, що може достарчати тойже також в натурі. Взагалї »Приют« сей уладжений є на тих самих основах як »селяньскі бурси«. — Бажаючі бути приміщеними в нашім »Приютї« мають зголосити ся письменно в дирекциї »Труда« найпізнїйше до 15. н. с. жовтня 1904 з долученєм метрики, сьвідоцтва шкільного і моральности. Тілько тих зголошеня будуть у нас узгляднені, котрі рівночасно приняті будуть на науку згл. до роботи в »Труді«. — *Дирекция.*

— **Контрольні збори** нечинних вояків краєвої оборони з бранки в лїтах 1892 до 1903, а замешканих у Львові, відбудуть ся в доповняючій команді краєвої оборони ч. 19. при ул. св. Петра і Павла в отсих днях: замешкалі в I. і V дїльници дня 24. с. м., в II дїльници 25. і 26. с. м., в III дїльници 27. с. м. а в IV дня 28. с. м. Додаткові контрольні збори будуть дня 23. падолиста с. р.

— **Стипендиї в Галичинї.** Краєвий видїл оголосив звіт зі стану стипендий, які остають під єго зарядом. На поверх 1.000 стипендий є лише 174 таких, що їх може дістати кождий кандидат, визначаючий ся пильностию, таланом і примірним поведенєм. Всї прочі стипендиї є застережені для шляхти або обмежені окремими условинами. Між ними є 20 таких стипендий, які може одержати виключно член родини фундатора, а коли такого нема, то не удїляє ся їх нікому. Условно родинних стипендий є 510, які в першій мірі можуть побирати члени родини фундаторів, а в недостатку тих хто небудь. 192 стипендий є застережені виключно для деяких заведень, а 40 виключно для шляхти. Годї отже дивувати ся, що стипендиї краєвого видїлу дістають ся нераз таким, що їздять чвірнею на виклади.

— **Що виробляють з паперу?** В Австриї роблять з паперу картонові коробки, кулї білярдові і ковнїрики. Але в Америцї уживають паперу в найріжнороднїйший спосіб. Одна фабрика приміром достарчає фляшок з паперу на молоко. Ті фляшки не пропускають течи і дуже дешеві. В Десен в Америцї нова фабрика виробляє ходаки з паперу. В Німеччинї виробляють дешеве паперове сукно до білярдів. Але се все ще дурниця. З паперу будують навіть доми. Один Москаль замовив собі дім в Новім Йорку і перевіз єго до своїх дібр. Сей дім коштував 80 тисяч рублїв і займає 16 комнат. Він має бути тревалїйший від домів з цегли і каменя. В Норвеґії збудовано з паперу костел, котрий помістить тисяч осіб. Костел сей має дзвіницю паперову, а розумієсь, що дзвони не з паперу а з металю.

— **„Чорна рука“.** Старший інжінер угорского міністерства торговлї Л. Сандор в Будапештї одержав дня 6. с. м. лист з чорним витиском голови трупа і жаданєм, аби одному робітникови передав 600 К. В противнім разї загрожено єму виконанєм вироку смерти, який на него видала »Чорна рука«. Сандор передав лист поліциї, яка веде в тій справі слїдство. Виявило ся, що подібні листи одержало поверх 40 осіб.

— **Двобій на улици.** В французскім містї Нант прийшло онодї на улицї до кровавої бійки на револьвери. Бувший купець Дішенє від давна ненавидїв слїдчого судию місцевого торговельного суду Лєвда за те, що Лєвд мав єго довести до банкротства. Дішенє грозив, що застрілить свого ворога на улици як пса, тому Лєвд постарав ся о дозвіл, носити револьвер для власної оборони. Перед кількома днями оба вороги стрітили ся на улици. Дішенє без надуми виняв револьвер і стрілив до Лєвда, а сей відповів стрілом. Поки були кулї в револьверах, стріли летїли один по другім, почім поліция розоружила обох і відставила до шпиталя, де винято з Дішенє одну кулю, а з Лєвда дві. Дішенєа замкнено опісля до арешту.

— **Відїзд Японцїв з Росиї.** Через Берлин переїхало онодї 707 Японцїв, в половинї женщин. Доси перебували они в Росиї, але там так їм докучали, що мусїли відїхати до вітчини дорогою через Атлянтийский океан та Америку. Пруські власти, побоюючись, щоби представителї праси від подорожних не дізнали ся про їх переслїдуваня в Росиї, замкнули дворець і не допустили нікого, навіть японьского консуля і посла, котрі хотїли повитати земляків. Японьский посол запротестував против того зарядженя. Власти звиняють ся тим, що дворець в Моабитї куди переїздили Японцї, є товаровий а не особовий, тому вступ для осіб заборонений. Всеж таки японьска кольонїя в Берлинї та численна публика, недопущена до двірця, уставила ся коло зелїзничого шляху в той спосіб, що переїзджаючі могли побачити своїх земляків. Отже пізнали їх та привитали окликами: »банзай!«

— **Датки на фонд будови „Руского Народного Дому в Олеську“** (книжочка щадниця ч. 2 в тім же банку): о. А. Левицкий 10 К, о. В. Кальба 10 К, о. Т. Дуткевич 1 К, о. Д. Танячкевич 1 К, П. Пітулей 1 К, о. Т. Кузьмів 2 К, П. Пітулей 5 К, п. К. зі складки 4 К, С. Гринович 1 К, Кабаровский і К, п-і Цебровска 1 К, церков в Хватові 10 К, церков в Юськовичах 10 К, складка на іменинах в Цїшках 16 К, о. І. Потопник 2 К, о. В. Єзерский 2 К, о. Ю. Сухаровский 2 К, о. І. Березиньский 2 К, о. Л. Чемериньский 2 К, о. П. Свергун 2 К, церков в Олеську 10 К, Читальники в Олеську 4 К 40 с, аґенция »Днїстра« в Олеську 2 К, о. М. Струминьский 2 К, о. А. Струминьский 1 К, Читальники в Олеську 4 К 30 с, »Перший Серпня« 17 К 30 с, віст в Ц. 1 К, складка на відпустї в Олеську 6 К, від »Сїльского Господаря« за наєм хати за 1903 і 1904 р. 100 К, »Перший Вересня« 6 К 70 с, з пушки в Олеську 1 К; — **разом 240 К 70 с.** Датки на памятник Маркіяна Шашкевича на Підлиській горі (книжочка щаднича ч. 6 в повисшім банку) з припагідних складок **разом 35 К 40 с.** — Вп. П. Т. Добродїїв упрашає ся о ласкаву память **на книжочки щадничі ч. 2 і ч. 6** в »Рускім Народнім Домі« (стов. зареєстр. з огр. пор.) в Олеську, де і ласкаві датки присилати належить.

— **З зелїзниць.** »Ґазета Львівска« оголошує розписанє оферт на винаєм книгарень на двірцях зелїзничих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові. Ц. к. Дирекция зелїзниць держ. у Львові наміряє винаймити в дорозї оферт книгарнї на отсих двірцях зелїзничих, а то в Бродах з днем 15. лютого 1905. в Дрогобичи з днем 1. падолиста 1904, а в Раві рускій з днем 1. грудня 1904, на двірцях же в Ярославі, у Львові, Підволочисках, Підзамчу, Перемишли, Самборі, Стрию і Тернополи з днем 1. сїчня 1905. Всї ті книгарнї могуть бути винаймлені тілько разом с. є одній тілько фірмі. Концесию на веденє торговлї книгарскої на висше згаданих двірцях зелїзничих виєднає ц. к. Дирекция зелїзниць держ. для себе у дотичних властий полїтичних. Оференти довжні, рівночасно з внесеною офертою, в цїли забезпеченя належитого додержаня тої, зложити в касї ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові вадиюм в висотї 5% заподаного річного чиншу найму. Оферти зладжені на звичайнім листовім формуляри, остемпльовані маркою стемплевою по одній коронї і власноручно підписані, запечатані і заосмотрені в напись »оферти на наєм книгарень на двірцях зелїзничих« — належить внести враз з вадиюм до ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові, а то оферти до протоколу подавчого, а вадиюм окремо до каси дирекцийної найпізнїйше до 25. жовтня 1904 до 12. год. в полуднє. Отворенє оферт відбуде ся 27. жовтня 1904 о 12. год. в полуднє в ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові.

— **Родимцї!** Не забувайте на приватну жіночу семинарию у Львові, удержувану Тов-ом педаґоґічним і присилайте постоянні жертви! Вписуйтесь громадно в члени сего Товариства і впрівнуйте залеглости. Вписове виносить 1 К. Пренумеруйте часопись для дїтий „Дзвінок“ і часопись „Учитель“, так щоби они могли при більшім числї передплатників стати на ще висшім щебли і відповісти всїм бажаням сьвідомих читачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Кохановского 15 Б.)

— **Дрібні вісти.** Секундарем загального шпиталя в Бережанах іменований др. Генрих Мальсбурґ. — Б Лечківцях коло Гусятина згоріло онодї 5 господарств, вартости поверх 10.000 К, а обезпечених лише на 800 К. Причиною огню мали бути дїти, що бавили ся сїрниками. — В Золочеві заведено телефон межи почтовим урядом а окружним судом і відділом карного суду. — Десять довірочних нарад в справі зміни виборчої реформи до сойму скликує на завтра социялїстична партия у Львові. — Повітовий комітет польских людовцїв в Яслї ухвалив кандидатуру селянина Древняка з Челюсницї на соймового посла з яслиского округа, при доповняючім виборі на місце кс. Кароля Крементовского, який задля недуги зложив мандат. — Зі Львова пропав інжінер Равский, який мав своє бюро при ул. Ягайлоньскій ч. 7. Равский мав утїчи перед довгами. — В Рудках згорів дня 2. с. м. дім Лякса в Ринку, а онодї згорів дім в. Тшешовского недалеко Ринку. — В болехівскій фабрицї сїрників вибух страйк робітників.

Просить ся о I сотик на будову Дому »СОКОЛА« у Львові.

Наука, штука, лїтература.

— *Я. Ярославенко.* **I-ий Народний Марш** зложений з українських пісень. Цїна на фортепян 1 К. Львів. Головний склад в книгарнї Тов. ім. Шевченка. Назначенє сего маршу I-им каже нам догадувати ся, що отсе розпочав звісний наш композитор цїлу серию нового видавництва. Перший випуск визначає ся передовсїм роскішною вінєтою, представляючою живими красками український краєвид з приміненими уміло народними декорациями в гуцульскім стилю. Виконанє, доконане в институтї Ґайделя в Липску, не уступає в елеґанциї найроскішнїйшим заграничним видавництвам. Сама композиция складає ся з вінка мельодийних народних напівів, сплетених в легкім фортепяновім укладї до маршового такту. Буде се милий і пригідний дарунок для початкуючих, які можуть пробувати своїх сил на сих рідних мельодиях, а також і для надходячих мясниць, коли то замість банальних кадрильових маршів повинні вечеркові комітети старати ся о розповсюджуванє нашої народної музики.

Телеґрами

з дня 10. жовтня.

Відень. Вчера перед полуднем в кадетскій школї піхоти в Брайтензе в присутности мінїстра війни і инших достойників відкрито статую цїсаря Франц Йосифа I.

Будапешт. Угорске кореспонд. бюро доносить: Зачувати, що президент мінїстрів ґр. Тіса на однім з перших засїдань сойму поставить внесенє вибору комісиї для переведеня зміни реґуляміну палати. Ті зміни мають дотичити лише забезпеченя спокою нарад і перепиненя технїчної обструкциї.

Петербург. Пущена онодї чутка кількома социялїстичними дневниками про замах на царя на стациї в Бароновицях, є — як твердить рос. кореспонд. аґенция — зовсїм неправдива і видумана.

Гаґа. Перше засїданє воєнного трибуналу задля порішеня конфлїкту межи Японією з одної сторони, а Франциєю, Анґлїєю і Німеччиною з другої сторони, в справі відшкодованя за податок, побраний Японцями від чужих поселенцїв, назначено на день 21. падолиста с. р.

З краєвого сойму.

Зараз по 10. год. отворив маршалок засїданє при дуже малім комплєтї послів. Відчитано петициї а відтак внесеня, між котрими находить ся внесенє пос. Олесницкого о скликанє анкети для зібраня материялів в цїли реформи цивільного закона. Відтак комісар ґр. Лось відповідав на інтерпеляцию ґр. Тарновского в справі каналів. Пос. Лазарский підпирав внесенє задля удїленя 150.000 К на шкільництво в бяльскім повітї; пос. Вуршт внесенє в справі подорожий рекрутів; пос. Томашевский в справі основаня реальної школи в Самборі; пос. Мариєвский в справі домів поправи; пос. Кремпа в справі знесеня кільцьованя безрог; пос. Буйнов-

---

треба, — сказала між иншим: »такого пиру, який нам приготовив молодий артист, не мали ми вже давно!«

Один з потентатів критики заявив, що »се безперечно великий талант, що переходить великість буденних мірностий, які ми довший час звикли були бачити на сценї. Може розпічне ся нова ера в нашім театрі: ера талантів«.

Навіть неприятелька театральної дирекциї жидівска ґазета »Сьвітло« хвалила набуток, але не повздержала ся додати: »не пошкодило би артистови мати хрохи принаднїйший вигляд; се вибиває пятно на всю гру, на вражінє, яке на нас робить сама особа артиста. Але звісно — красоти не приліпиш«.

Колька вколола. Але серед тіміяму, яким закурено перед »сьвіжим« артистом, не принесла тота колька більшого болю.

Запряг ся до працї: умом, серцем, душею. Вроджена любов до штуки, сей внутрішний нагін помагав йому у здобуваню симпатий публики, лаврів і — грошей.

Отець не гнївав ся вже на сина, про котрого читав так часто »друковане«.

Красота не приходила на лице, а слава росла..

А прецїнь таки той брак красоти пімстив ся на нїм. За які лихі вчинки? За чиї гріхи?

— — — — — — — — — — — — — — — — —

(Конець буде).

ский в справі ухиленя престаций в натурі на річ громадских доріг; пос. Ґноїньский о уділенє 25.000 К на прогульки шкільної молодіжи по краю; пос. Ґноїньский внесенє о примусове критє дахів блихою або дахівкою по селах і менших місточках; пос. Томашевский підпирав внесенє своє і посла Ґломбіньского в справі зміни орґанізациї шкільної ради краєвої в напрямі усамостійненя єї від центрального правительства; пос. Могильницкий в справі вибудованя нових судових будинків в Борщеві, Старім Самборі, Журавні, Бурштині, Щирцю, Будзанові, Ходорові, Рогатині, Галичи і окружних судів в Самборі, Станиславові і Чорткові; ректор Сирочиньский в справі іменованя інжінерами в мійских будівничих бюрах 30-ти більших міст тілько укваліфікованих інжінерів; пос. Крамарчик о запомоги з причини посухи, особливо для бяльского повіту 200.000 К.

Дальше підпирає той посол своє друге внесенє в справі примусової асекурациї в формі додатку до ґрунтового податку на випадок елементарних шкід під назвою: постійний, державний фонд запомоговий. Пос. Чайковский підпирав внесенє в справі полекший при матурі відзначаючим ученицям ґімназий 7 і 8 кляси, як се є в мужеских ґімназиях; кс. Вільчкевич в справі поліпшеня биту орґанїстів і дяків, так щоби дотация на селї виносила 240 К а в містї 300 К, не вчисляючи в те звичаєвих датків, як коляди, карткове і пр.

Вкінци уділено повітовій радї в Підгайцях концесию на побиранє мита і уділено вдові по бл. п. Романовичу 3000 К дожизненної річної дотациї. Потім о год $^{1}/_{2}2$ приступлено до дальшої верифікациї виборів.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівского університ., б. лікар клініки проф. Ляйдена в Берлині

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

„Тревоги автора і видавника“

гу мористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрациї »Руслана« та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на велиновім папери ви носить всего **30 сот.** (з почтовою пересилкою 35 сот.)

Читайте! Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кождій руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. **„ПОЕЗИЇ Т. ШЕВЧЕНКА“**. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнїйшою окрасою руських хат. Папір велїновий, формат на взір европейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тілько за надісланєм **2 кор. 30 сот.** на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ »ПРОСЬВІТИ« У ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришенє зареєстроване в обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько **обезпечені тревало** в „Дністрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **ПОЗИЧКИ** на **6%** за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за **позичками до „ДНІСТРА“**.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени **дивіденду** від удїлів а часть зиску призначує ся **на добродійні цїли**; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. п. **18.385 К.**

Стан 31. мая 1904:

Вкладки	**1,698.746 К**
Удїли	**115.947 К**
Фонди резервові	**23.522 К**
Позички	**1,403.472 К**
Цінні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	**506.994 К**

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від I. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від $^{1}/_{7}$—$^{31}/_{8}$), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $^{1}/_{6}$—$^{30}/_{9}$ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	**8·25**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		10·35	до Тернополя, Потутор
10·02	з Стрия, Борислава	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10·20	з Ряшева, Любачева	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	**1·55**	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	**посп.** з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	**2·45**	**посп.** Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмаия, Новоселиці (через Жучку), Вижниці	**2·55**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·50	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від $^{15}/_{6}$—$^{30}/_{9}$ вкл.), Сколього ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї ($^{15}/_{6}$—$^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·10	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців	5·55	до Коломиї, Жидачева
		6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенціма	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5·50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави	7·05	до Рави рускої, Сокаля
		9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	10·05	до Перемишля ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ вкл.), Хирова, Н. Загіря
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева $^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$) Гусятина, Керезмезе, Калуша.	10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
		10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець. Грималова Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11·05	до Стрия
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого. Гусятина	11·10	до Рави рускої, Любачева (що неділї)
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	**12·45**	**посп.** до Кракова, Відня. Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	**2·51**	**посп.** до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$), Сучави, Кіцмана
2·31	**посп.** з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенціма
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова		
	на дворець „Підзамче“		**з двірця „Підзамче“**
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	6·43	до Підволочиск. Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	10·52	до Тернополя, Потутор
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів. Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	**2·09**	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого. Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
		11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.
3·04	з Тернополя; Бірок великих. Грималова		

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·30 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·03 пополудни. 7·54 і 8·59 вечером. (до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята.

зі Щирця 9·35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудн., 1.05, 3·45 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що неділї).

до Янова 6·10 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята), 3·18 попол (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл в неділї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) уділяє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарні В. А. Шийковского.